

IV.

§ 12.

Med Hensyn til alle mellemkommunale Skatteopgørelser kunne vedkommende Kommuner indgaa indbyrdes Overenskomster, dog kun for et Aar ad Gangen, med mindre Overenskomsten bliver godkendt af Indenrigsministeren.

Ligeledes kunne Kommunalbestyrelserne undlade (i Kjøbenhavns Magistraten) at gøre Reglerne for den mellemkommunale Beskatning gældende, naar Bestyrelsen anser det Skattebeløb, der vilde tilfalde Kommunen, for at være uden væsentlig Betydning. Reglerne ere overhovedet ikke anvendelige, naar det paagældende Skattebeløb ikke overstiger 2 Kroner, i hvilket Tilfælde dette tilfalder Opholdskommunen.

§ 13.

Under særskilt Bestyrelse staaende Forretningsafdelinger (Filiabler) samt Filiabler af udenlandske Forretninger betragtes som selvstændige skattepligtige Personer. I Tvivlstilfælde afgør Indenrigsministeren endeligt, om et saadant Forhold foreligger.

V.

§ 14.

Naar Skat til Kommunen ikke betales til den af Kommunebestyrelsen efter Forsaldsdagen bestemte Tid, er den kommunale Bestyrelse berettiget til foruden Skattebeløbet at fordrø Rente heraf, $\frac{1}{2}$ pCt. maanedlig for hver paabegyndt Maaned, regnet fra den 1ste i den Maaned, i hvilken Opkrævning af Skatten har kunnet paabegyndes.

§ 15.

I Kjøbstadkommuner med over 10,000 Indbyggere kan Indenrigsministeren efter Forslag af Kommunalbestyrelsen bestemme, at Vigningsmænd, valgte af Byraadet, deltage i Vigningskommissionens Virksomhed i Lighed med, hvad der gælder for Staden Kjøbenhavn ifølge Lov af 1ste April 1887. Det samme kan bestemmes for Frederiksberg.

§ 16.

Medens det i øvrigt har sit Forblivende ved Bestemmelsen i Lov om Landkommunernes Styrelse m. v. af 6te Juli 1867 § 18, skal dog Sogneraadet være berettiget til for 3 Aar ad Gangen at beslutte, at der af det til Vigning paa Kom-

munen bestemte Beløb ikke paa Hartkornet maa ligned mere end Gennemsnittet af, hvad der i de 3 nærmest foregaaende Aar er lignet paa dette Grundlag; Sogneraadet kan ligeledes beslutte, at der paa Formue og Lejlighedsforhold, straffes med til Kommunens Kasse at bøde den besvagne Stats Beløb 10 Gange. Opdages Besvægelsen ved Behandlingen af dens Dødsbo, der har gjort sig skyldig deri, erlægges af Boet den besvagne Stat med dens dobbelte Beløb.

§ 17.

Den, der til Stade for Kommunen med bedre Vidende gør en urigtig Selvangivelse eller meddeler urigtige Oplysninger til Vigningsmyndigheden om sine Indtægter eller Formues- og Lejlighedsforhold, straffes med til Kommunens Kasse at bøde den besvagne Stats Beløb 10 Gange. Opdages Besvægelsen ved Behandlingen af dens Dødsbo, der har gjort sig skyldig deri, erlægges af Boet den besvagne Stat med dens dobbelte Beløb.

§ 18.

Den Del af Hartkornsbeskatningen til Amtsreparitionsfonden, som ifølge Lov om Landkommunernes Styrelse af 6te Juli 1867 § 50 ligned paa de under Amtsraadsstredsen hørende Kommuner, bliver herefter at fordeles paa disse saaledes, at Halvdelen fordeles efter Kommunernes Hartkorn og Halvdelen efter Amtsraadets Skøn om Kommunernes Skatteevne. Amtsraadet kan under dette Skøn ogsaa tage Hensyn til Folketallet, hvad enten dette antages at forøge eller formindste Skatteevnen i den paagældende Kommune. Dog kan herved ingen Kommunes Skattebyrde forøges med mere end enten $1\frac{1}{2}$ Gange det Beløb, hvormed Kommunens samlede Hartkorn ved denne Foranstaltning lettes i Beskatningen til Amtskommunen, — eller med mere end 12 pCt. af den til Kommunen i det foregaaende Aar udredede Skat, for saa vidt Amtsraadet fordeles den fulde Tredjedel; fordeles en mindre Brøkdæl, nedsættes de 12 pCt. i Forhold dertil. Inden Udløbet af 3 Aar skal der i Genhold til de indvundne Erfaringer ved Lov bestemmes nærmere Regler og Grænser for denne Fordeling.

§ 19.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft den 1ste Oktober 1894.